

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând cererea Nadejdei Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră cu privire la amânarea examinării admisibilității recursului

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nadejdei Vrabie împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova cu privire la recunoașterea ca ilegale și abuzive a acțiunilor de evacuare, obligarea instalării în spațiu locativ, acordarea în folosință a spațiului locativ și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil

constată:

La 3 octombrie 2017, Nadejda Vrabie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, intervenient accesoriu Sindicatul „Sănătatea” cu privire la recunoașterea ca ilegale și abuzive a acțiunilor de evacuare, obligarea instalării în spațiu locativ, acordarea în folosință a spațiului locativ și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

Prin hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră și menținută hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

La 30 noiembrie 2018, Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră a declarat recurs împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 28 martie 2019, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova a depus referință la recursul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră, prin care a solicitat respingerea recursului.

La 23 aprilie 2019, Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră a depus o cerere prin care a solicitat amânarea examinării admisibilității recursului declarat împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și expedierea în adresa Cabinetului Avocatului „Barbăneagră Sergiu”, inclusiv prin poșta electronică XXXXX a referinței, poziției intimaților.

Studiind temeiul cererii de amânare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție cu referire la art. 208 CPC, consideră necesar de a respinge cererea Nadejdei Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră cu privire la amânarea examinării admisibilității recursului, or, motivele invocate de aceasta nu constituie temei de amânare.

Astfel, completul relevă că dispozițiile Codului de procedură civilă nu prevăd obligativitatea instanței de recurs de a înmâna referința depusă de intimat.

Pe de altă parte se va menționa că la caz referința a fost depusă de către intimatul Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova încă la data de 28 martie 2019, astfel că recurenta a avut suficient timp pentru a face cunoștință cu materialele pricinii inclusiv, referința solicitată de a fi remisă în adresa avocatului.

În conformitate cu art. 208, art. 269-270 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Nadejdei Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră cu privire la amânarea examinării admisibilității recursului declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nadejdei Vrabie împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova cu privire la recunoașterea ca ilegale și abuzive a acțiunilor de evacuare, obligarea instalării în spațiu locativ, acordarea în folosință a spațiului locativ și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Dosarul nr. 2ra-765/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nadejdei Vrabie împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova cu privire la recunoașterea ca ilegale și abuzive a acțiunilor de evacuare, obligarea instalării în spațiu locativ, acordarea în folosință a spațiului locativ și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil

împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră și menținută hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 3 octombrie 2017, Nadejda Vrabie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, intervenient accesoriu Sindicatul „Sănătatea” cu privire la recunoașterea ca ilegale și abuzive a acțiunilor de evacuare, obligarea instalării în spațiu locativ, acordarea în folosință a spațiului locativ și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii a invocat că este angajată la Universitatea de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din 26 septembrie 1984 și este membră a Sindicatului „Sănătatea”.

A menționat că la 29 martie 1994, având vechimea în muncă de 9 ani, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova i-a eliberat bonul de cazare nr. F-93149 pentru odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, care aparține Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova.

Acest bon i-a fost eliberat în temeiul contractului de locațiune, care se păstrează la Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova.

Începând cu 15 iulie 1993 dânsa a locuit în această odaie, însă Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova ilegal a privat-o de folosința bunului imobil indicat și începând cu 10 mai 2017 a fost nevoită să închirieze alt bun imobil în scop de locuință.

A explicat că la 30 mai 2017, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova a evacuat-o din odaia în care se afla, invocând că nu are ordin de repartiție și contract de locațiune.

Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova i-a ridicat bunurile și le-a depozitat în alt loc, fără acordul său, mai mult ca atât, a fost dusă în eroare de către instituție referitor la acordarea temporară a unui alt spațiu locativ odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX ce aparține Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, în situația în care odaia dată a fost propusă unei alte persoane și anume Tatiane Cernova, care locuiește în ea.

A considerat că în speță sunt aplicabile prevederile Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, or dânsa este angajată în câmpul muncii, fiindu-i repartizată de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova locuință de serviciu/cămin.

A indicat că Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, inițiind lucrările de reparație și reconstrucție a căminului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, nu a primit acordul ei în acest sens, nu a fost informată despre perioada efectuării lucrărilor, natura acestora și starea încăperii sale după reparație, de altfel, pârâta nici nu i-a garantat instalarea după reparație în odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 11 Cod civil, Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, art. 166-167 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegale și abuzive acțiunile Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova de evacuare a sa din odaia nr. XXXXX a căminului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, obligarea Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova de a o instala în odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, inclusiv cu transmiterea acesteia în folosință și posesie în baza bonului de cazare nr. F-93149 din 29 martie 1994 și de a nu-i crea obstacole în folosirea odăii nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5200 de lei.

Prin hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră și menținută hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

La 30 noiembrie 2018, Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră a declarat recurs împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A menționat că în anul 1993, la momentul instalării sale în odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, în căminul respectiv locuiau doar colaboratorii Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, iar în anul 2001 locatarii căminului au inițiat procedura de privatizare a odăilor în care locuiau, fiind inițiat chiar și un proces de judecată.

Pentru a nu fi privatizate odăile din cămin, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, a modificat statutul căminului în statut studentesc și toți colaboratorii locuiesc în aceste cămine studentești.

A considerat că acțiunile Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova au fost îndreptate spre lipsirea ei de spațiu locativ, ori Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova cunoștea despre faptul că odaia nr. XXXXX a căminului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, era locativă și ocupată de un colaborator cu statut de pensionar din anul 2014, fără spațiu locativ.

A insistat că în speța dată nu pot fi aplicate dispozițiile art. 33 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, deoarece la momentul când a fost evacuată dânsa era angajată în câmpul muncii, iar intimata era obligată să încheie contract de locațiune cu ea, pe când ultima i-a propus odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX pe o perioadă de numai 1 an de zile, care era deja propusă și ocupată de Tamara Cernova, și ca urmare dânsa nu avea posibilitatea de a se instala în odaia dată.

Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova nu i-a propus încheierea unui contract de locațiune niciodată, iar în continuarea acțiunilor sale intimata deja fiind în prezentul litigiu, a eliberat-o din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y Codul muncii, fără a fi încheiat cu ea un contract de muncă pe o perioadă determinată.

Activitatea sa de muncă s-a încheiat având statut de pensionar și Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova conform art. 22 era obligată să încheie contract de locațiune, cu acordarea unei alte locuințe, în situația în care odaia nr. XXXXX a căminului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX a fost reconstruită în încăperea nr. XXXXX cu destinația nelocativă.

La 7 august 2018 după ce a solicitat Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, prin cererea din 1 august 2018, prezentarea contractului de locațiune și acordarea spațiului locativ, a fost radiată de la evidență, fără a fi pusă la evidență în altă odaie, contrar prevederilor legale.

A explicat că bonul de cazare nr. F-93149 pentru odaia nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX a fost eliberat pe numele ei în conformitate cu art. 112 din Codul cu privire la locuințe a RSSM, pe o perioadă nedeterminată, având vechimea în muncă de 9 ani, în temeiul hotărârii comune a administrației și comitetului sindical ale instituției, precum și cererii adresate angajatorului.

Iar odată cu intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, administrația Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova este obligată să încheie contract de locațiune cu ea, în temeiul bonului de cazare nr. F- 93149, mai mult că din 15 iunie 2014 dânsa a atins vârsta de pensionare.

Bonul de cazare nr. F-93149 pentru camera nr. XXXXX din căminul nr. XXXXX este până în prezent în vigoare, nu a fost anulat printr-o hotărâre a organului component sau a instanței de judecată.

A notat că odată ce pe rolul instanței de judecată se afla procesul de judecată privind dreptul său la spațiu locativ, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova nu era în drept să o radieze de la evidență.

A subliniat că a activat în cadrul Instituției Publice Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, până la atingerea vârstei de pensionare, totodată reieșind din situația că salariul era mic a fost nevoită să se angajeze temporar, prin cumul, la alte instituții de învățământ, ceea ce a fost cu mult înainte de vârsta de pensionare și nu cum menționează Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova că la moment.

La 28 martie 2019, Instituția Publică Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova a depus referință la recursul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră, prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 noiembrie 2018 împotriva deciziei din 9 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Nadejda Vrabie, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari